

ακάλεστος

ακάλεστος, -η, -ο, επίθ. [*<α- στερητ. + θέμα αορ. του ρ. καλώ + κατάλ. -τος*], που δεν τον κάλεσε κανείς να προσέλθει σε κάποια γιορτή ή άλλη κοινωνική εκδήλωση: «δε συνηθίζω να πηγαίνω κάπου ακάλεστος»·

- *ακάλεστος μουσαφίρης, καθάριος διακονιάρης*, αυτός που πηγαίνει κάπου χωρίς να έχει προσκληθεί, δε διαφέρει από έναν ζητιάνο: «αν δε με προσκαλέσουν στο γάμο τους δεν έχω σκοπό να πάω, γιατί ακάλεστος μουσαφίρης, καθάριος διακονιάρης»·

- *άνθρωπος ακάλεστος σε γάμο τι γυρεύει*; λέγεται για άτομο που μπερδεύεται σε ξένες υποθέσεις χωρίς να του το έχει ζητηθεί από κάποιον: «αφού δε ζήτησαν τη βοήθειά μου, θα τους αφήσω να τα βρουν μονάχοι τους, γιατί άνθρωπος ακάλεστος σε γάμο τι γυρεύει;»·

- *τον ακάλεστο στο γάμο κάτω κάτω τον καθίζουν*, αυτός που πηγαίνει κάπου ακάλεστος, δεν τον υπολογίζει κανένας, είναι ανεπιθύμητος: «ακάλεστος δεν πάω σε καμιά εκδήλωση, γιατί, τον ακάλεστο στο γάμο κάτω κάτω τον καθίζουν»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας